

שבועון למידע קיבוץ רמת יוחנן

עומר
שבת
תבואה חדשה

הלילה הזה כולנו
מסובין...

ליל הסדר י"ד ניסן תשס"ח
מוצאי שבת 19.4.08
הסדר המרכזי בחדר האוכל
יחל בשעה 19:00.
פסח כשר וחג שמח!
צוות החג והתרבות.

הַחֶפֶז לַח גּוֹג

חג טעמו וריחו מלבנו לא מש
ישן פמינו ובכל זאת תקדש,
כל שנה פאביב מתדש געוריו
ש יריו, נגוניו, פו על שפתיו.

בקצבו הכבוש של 'הן ירוגן'
תחת שמי תכלת באין עב עגן,
נושן אות פפיהן פהנות בכחל ולבן
ופפ ולבי נשן אים אז אתן.

לש ירון הקר והעמק תבת תהודה
מגיפות את העמר בת חנה ותודה,
החפש לחגואת תנובת חלקתו
ש מורה למי שזו אדמתו.

6 \ 4 \ 08 ראובן עזריאלי

ואכלתם אותו בחפזון...

מירה ריכטר

הרגישו את עצמם בבית

חג עומר הראשון

בשנת 1945 אירגנה לאה ברגשטיין קבוצת ריקודים חובבנית שכללה את: תמר רוזנפלד מהכשרה של נוער עולה מגרמניה ואוסטריה, תמר קנול (אז כהנא) מהכשרה של הנוער העובד, בוגרי גימנסיה הרצליה ובי"ס כדורי, ואותי, אז אם צעירה לבן ועובדת ברפת. המקהלה של חברי משק כבר הייתה קיימת, וקוצרים לא חסרו - חברים ובנים בוגרים של חברי בית אלפא, שעברו לכאן עם הוריהם לאחר הפילוג. התחילו בהכנות כדי להספיק לחג הפסח, שהיה כבר בפתח. השטח שעליו עומד היום פלרם-פלטוב היה שדה החיטה שבו הוקמה במה מארגזי ירקות ריקים, מכוסים בברזנט.

בערב בהיר אחד עשינו חזרה לריקודים ולשירה. בזמנים ההם האנגלים חיפשו במשקים נשק של ההגנה. היינו שקועות בריקודים ובשירה ולא שמנו לב לרכב מתקרב עם ארבעה אנגלים, ביניהם שני קצינים. הם עטו עלינו כמוצאי שלל רב.

פקדו עלינו לרדת מהבמה, הורידו את הברזנט והפכו את הארגזים בחיפוש אחר נשק שהסתרנו. הם טענו שבוודאי התאמנו בנשק, והריקודים היו רק הסוואה כשראינו אותם מתקרבים. כאשר לא מצאו דבר, הם היו מאוד כעוסים ומבוויישים. הסברנו להם שאלה הכנות לחג חקלאי של העונה הזאת, מועד שחגגו אותו אבות אבותינו לפני אלפי שנים בארץ ישראל ואנחנו מחדשים אותו. הזמנו אותם לבוא לחג לראות את תוצאות ההכנה לקראתו. היה לזה המשך מפתיע.

כמובן שהאנגלים הגיעו, אבל הם לא היו האורחים היחידים. לא ברור איך, אבל נודע גם לתושבי כפר אתא שמתקיימת פה חגיגה והם הגיעו בהמוניהם.

מוקדם ובלי כל בעיות התיישבו על הספסלים שהוכנו לאורחים של החברים, כשהחברים הגיעו אי אפשר היה להזיזם, הם פשוט הרגישו את עצמם בבית.

כאשר הטכס התקרב לסוף, מיהרו ה"אורחים" לחדר האוכל, והתיישבו ליד השולחנות הערוכים לקראת ה"סדר". כשהחברים הגיעו הם כבר עשו "חסל סדר", הסתלקו, והשאירו אחריהם חדר אוכל שנראה כמו שדה אחר התקפת ארבה.

זאת הייתה אחת הסיבות שהוחלט לקיים את העומר למחרת הסדר. במשך הזמן התחלנו גם לקחת את ארוחת הערב שלאחר הטכס הביתה, וכל משפחה עם האורחים אכלה את הארוחה בבית. ●

(ברמה 1281, ערב פסח תשס"א, אפריל 2001)

בפרוס חג הפסח שלוחה ברכה
לכל חברינו, ילדינו וחיילינו באשר הם,
לבנינו שמחפשים את עצמם בארץ ובחו"ל,
לשליחינו בעולם, לתושבים במקום,
לשכירים שנושאים עמנו בעול העבודה
והפרנסה,
ולכל הבאים בצל קורתנו.
פסח כשר וחג שמח!
מבית רמת יוחנן.

לקראת הסדר לתשומת לב -

- * את קבלת השבת בליל שבת 18.4 נקיים כמדי שבוע.
- * ארוחת הצהרים בשבת, ערב ליל הסדר, לא תתקיים.
- * ביום שבת בצהריים מתבקשים החברים שייקחו חלק בסדר בחדר האוכל, לשלוח נציג/ה לערוך את שולחן הסדר המשפחתי שלהם.
- * בסיום ארוחת ליל הסדר מתבקשת כל משפחה לעזור לתורנים (והם מעטים) לפנות את השאריות והכלים מהשולחנות.
- * בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל אותם חברים שעוזרים ונותנים יד הן בהתנדבות והן בתורנויות, כדי שערב כזה יהיה חגיגי ושמח.
- תודה וחג שמח, אתי גפן וצוות המטבח.

קולנו ניחר מלקרוא אל מצפון העולם

... פסח תש"ו ואנו עומדים מאוכזבים. המלחמה הסתיימה, אך תקוותנו לא התמלאה. קיבלנו מהלומות מאת אלה שנחשבו לידידנו. לב העולם נעשה קהה ואכזר לגבי מצוקות עמנו. האנטישמיות התפשטה כמגיפה, וחודרת בבשר האומות. הפליטים והנידחים יושבים עדיין במחנות, ואנגליה האדירה

מגייסת את ציה ואת אווירוניה כדי להילחם במעפילים המנסים להיכנס
ארצה. קולנו ניחר מלקרוא אל מצפון העולם ואוזני האומות הגדולות אטומות
לשמוע... "ברמה" מס. 90. פסח 12.4.1946

וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֵנוּ אוֹתָנוּ...

עידו שלם

"אז איך אתה ישן בלילה עיתונאי קטן שלי..."

חלקכם קראתם ב"מעריב" סידרה של כתבות המעלות האשמות חמורות כלפי יוסי שדה ושדה בר. חשבתי לנכון להביא דברים על דיוקם, הן מהפן העובדתי, והן מהפן המשפטי.

הפן המשפטי: עילת הסגירה מחוסר אשמה, היא עילת הסגירה הנדירה ביותר, שכמעט ולא נעשה בה שימוש. לפי הנחיות פרקליט המדינה תיק ייסגר בעילה כזו "סגירת תיק מחוסר אשמה, במקום בעילה של חוסר ראיות... נועדה למנוע מראית עין, שלפיה יש ספק בחפותו של האדם שנחשד באותו עניין, דבר העלול לגרום לו עוול מיותר". קרי, סגירת התיק נעשית לא במצבים של גירסה מול גירסה, אלא במצבים ברורים, בהם הוכח מעל לכל ספק כי מדובר באשמות שווא ללא בסיס או בהוצאת דברים מהקשרם.

עקב חומרת האשמות התיק נסגר על ידי מי שהיה אז פרקליט מחוז ירושלים, עו"ד לדור, שהנו פרקליט המדינה דהיום. חשוב לציין כי אחת הסיבות לסגירת התיק הייתה עדותו המוקלטת של אחד המתלוננים (זה שעמד מאחורי הכתבה ל"מעריב") בה הוקלט מתוודה כי האשמות נגד יוסי היו האשמות שווא.

הרקע לסיפור: באמצע שנות התשעים יוסי, באותה עת כבן 25, גר בקרית ארבע בקראוון של 48 מ"ר. עובד בעיריית ירושלים, כאשר הקראוון משמש למעשה כבית חם לנערים שנפלטו ממסגרות שונות. המקום אינו מוכר על ידי מוסדות הרווחה, ואינו מקבל מימון ציבורי. מספר הנערים נע בין 8-10 ל-20 ויותר, כאשר חלק מהתנודות יומיות; הם חברה הבאים לארוחה חמה, נשארים למספר ימים, ולהיפך. רק לאחר מכן, בשנת 1998, מוקמת החווה והיא עוברת למקומה הנוכחי. במהלך 1998, לאחר כ-3 חודשים בחווה, מוגשת למשטרה תלונה נגד יוסי על ידי 3 אחים, ששניים מהם שהו בקראוון בקרית ארבע. התלונה מדברת על התעללות בבע"ח, הטרדות ותקיפות מיניות וכו'. לאחר כ-8 חודשים, בהם נחקרה התלונה על ידי המשטרה והפרקליטות, נסגר התיק מחוסר אשמה.

חשופים להתעללות מצידו של יוסי – בחרו להכניס את אחיהם הצעיר לטיפולו של יוסי.

העיתון לא נתן את הכתבה ליוסי, לפני הפירסום, על מנת שיוכל להגיב עליה. מספר שעות לפני הורדת העיתון לדפוס נעשתה פנייה אל יוסי, והוא נדרש להגיב תוך שעה על רשימה של נושאים (מבלי שהוא יודע את ההקשר הרחב שלהם) ושארעו כאמור לפני 10 שנים.

לאחר הפירסום נפתח מחול שדים, שגרם לפגיעה קשה בחווה; תורמים ביטלו את תרומתם, בוגרי החווה מצאו עצמם נאלצים להתמודד מול הסיפורים, והרגישו כאילו מכוונת כלפיהם אצבע מאשימה. עבודה של שנים בבניית תחושת הגאווה בהיותם משתייכים למשפחת שדה בר – ירדה לטמיון.

ברצוני לסיים בקטע קצר ממכתבו של יוסי לשר אדרי:

"...למרות שאלו ימי תעתוע, בהם דמיון מעוות הופך למציאות, ארשה לעצמי להניח כי עצם בחירתכם בי להימנות על משיאי המשואות, מלמדת על כך שלא נותרתם אדישים למפעל חיי. משפחת שדה בר, עליה נימנים עשרות בוגרים וכשלושים נערים השוהים כיום בחווה, המאוחדים כולם סביב ההכרה בטוב שבאדם, הצליחה לחזור ללבכם. הבחנתם, בוודאי, בייחודה של החווה, שבה אין מדריכים אלא רק בוגרים. אין חדר אוכל אלא מטבח, אין גדרות ושערים אלא רק בני צאן, גינת ירק, חדר גבינות, חדר מוסיקה, ובית ספר. ראיתם כיצד ביום שישי מתאספים בחווה הבוגרים, שעשוהו בית ראשון, כשהם שבים משירותם

לפני כשנתיים, ולאחר למעלה מ-7 שנים לאחר סגירת התיק (משום מה בדיוק לאחר תום פרק הזמן בו נדרשת המדינה לשמור תיקי חקירה...) פונה אחד האחים למערכת "עובדה" ומנסה לעניין אותה בסיפור. המערכת בודקת הסיפור ויורדת ממנו לאחר שמסתברים לה הנתונים.

לפני כחודשיים הוכרז שיוסי נבחר להדליק משואה בשנת ה-60, כאות הוקרה על פעילותו למען נערים בסיכון. כתוצאה מכך פונה אחד האחים לעיתון "ידיעות אחרונות" ומנסה לעניין אותו בסיפור. "ידיעות אחרונות" חוקרים הנושא במשך כחודשיים; מתקשרים לבוגרי החווה, פונים לפרקליטות ולמשרד הרווחה ועוד. כתוצאה מכך מחליטים לגנוז הסיפור ולא לפרסמו.

לצערנו לא כך נהג העיתון "מעריב". לאחר תחקיר שיטחי ביותר, ובלי שפנו לפרקליטות או למשרד הרווחה לקבל את תגובתם, החליטו לפרסם את הכתבה. בכתבה למעשה לא הועלו כל נושאים חדשים (למעט אחד שיפורט בהמשך) וכל הטענות שנטענו על ידם נחקרו ונבדקו על ידי המשטרה והפרקליטות וכאמור לא נמצא בהן כל ממש.

התאבדות האח הבוגר : בכתבה נטען כאילו האח הבוגר של האחים טופל על ידי יוסי וכתוצאה מכך ומההתעללות שעבר – התאבד. חשוב לציין כי הבחור לא היה מעולם בטיפולו של יוסי. כאשר יוסי הכיר את אחיו הצעירים הוא היה מעל גיל 18 (ובפער של כ-5-6 שנים בלבד מיוסי). יתרה מכך, לאחר שהאח השני שהה בקראוון, ובמהלך אותה תקופה שהאחים טענו שהיו

ביחידות המובחרות ביותר בצה"ל, ומהווים דוגמא ומופת לדור ההמשך.

משעלתה ההצעה להשיא את המשואה, סברתי כי הגיעה העת לתת ביטוי למוביליות של בוגרי החווה בחברה הישראלית. חשבתי שיהיה בכך כדי לחזק את הנערים השוהים כיום בחווה. להוסיף עד מנה של גאווה.

הייתי תמים, ובתמימותי לא הצלחתי למנוע את הכאב שנגרם ליקירי.

...בשבוע שעבר התעוררתי למציאות חדשה. תמונתי המעוותת הייתה מרוחה על הגיליון כולו, כשאני מוצג כסוטה. הוצגו "עדויות" בעילום שם. העדויות כולן - חזרה מדויקת על נשוא חקירת המשטרה מלפני

עשור. הוצגה תמונה מגמתית, מעוותת. הקוראים הובלו להבין כאילו שלא הייתה חקירת משטרה, כאילו שגרמתי להתאבדותו של נער, שדרך אגב מעולם לא שהה ולא טופל בחווה, והתאבד שנים לאחר החקירה, ועוד.

הסתבר כי אני ניצב בדרכה של "אג'נדה". העיתון לא יניח לי עד שלא אהפך לגוויה תקשורתית. הגל העכור של הפירסומים מטרתו הייתה לקדש תרבות של עיתונאות רדודה וצהובה, שבתוך דפיה מותר דמו של אדם, יהיו הנסיבות אשר יהיו. הוא ראוי לחברה שבה מי שצועק חזק יותר הוא הצודק. אצלנו לא צועקים."

לסיום: רמת יוחנן מלווה זה כשנתיים את החווה. במהלך התקופה נרקמו קשרים בין חברים לבין החווה ונוצרה תחושה של יחד. אני מקווה שפרשה מכוערת זו לא תעיב על הקשרים שנבנו, ושאלנו כחברה נדע לתת לחווה את הגב שהם כה זקוקים לו כעת. חברות נבחנת בין השאר גם במצבי מצוקה וקושי.

במידה ומי מהחברים מעוניין לקבל פרטים נוספים אודות הפרשה - שלא יהסס לפנות אלי ואני אענה כמיטב יכולתי. ●

הרבה תקוות תלינו

הרבה תקוות תלינו לקראת הפסח של השנה. השחר של הניצחון על אוייבנו הגדול נראה באופן שרידי יהדות אירופה נגאלו משיעבוד וסיוטי אימה. חיילינו השתתפו בהכרעת האויב, וידענו כי זה הפסח האחרון למלחמה. הפסח האחרון של חברינו החיילים על אדמת ניכר, והאמנו - כי עתה תוקם גם מדינתנו ותיפתח לרווחה בפני שרידי עמנו. לא כך היה.

"ברמה" מס. 90. פסח 12.4.1946

וּבִיאֲנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה...

מאשר שמנה לחמו? לא ממש

איתן מראיין את אשר נישאייב

רבים מכירים את אשר המסגר, אם מביקורים במסגרייה ואם מחדר האוכל, אבל מעטים מכירים את סיפור חייו, שיש בו מן המרתק והמצביע על תהפוכות החיים. ישבתי לרשום את סיפורו של אשר על פי בקשת ירמיהו, והריהו לפניכם, עם כל הקיצורים המתבקשים.

אשר נולד באוזבקיסטאן, עוד בימי ובתחומי ברית המועצות, בפירגאנה ואחרי כן בטשקנט. אביו של אשר חי בקזחסטאן ועבר לאוזבקיסטן כדי להתחיל בחיים חדשים, אחרי ש"שב" 15 שנים בגלל מעשה רצח שבהגנה עצמית, והסיפור של אשר רצוף ושזור במעשי אלימות מכל סוג, כולל הקשרים ליוצאי צ'צ'ניה. נראה כי כל החיים בברית המועצות היו כרוכים ומשולבים במשטרה, בכלא, או במעשים שאמורים להרחיק אותך משני אלו ככל שרק ניתן.

אשר בן חמישים. כאשר סיים את לימודיו בבית הספר (עבר בכמה מהם, וסיים בלימוד מקצועי של רתכות) גוייס לצבא הסובייטי. הוא שירת שנים מספר בצבא, רובן במדינות שונות במזרח אירופה, בהן צ'כיה, גרמניה המזרחית ואחרות.

לקראת הגיוס לצבא נולד לאשר בן, פרי אהבתו לחברתו, אבל מכיוון שאימו התנגדה ל"שידוך" (הם אינם יהודים ואשתו יהודיה) הוא לא התחתן, אלא רק כאשר שב והשתחרר מן הצבא. במהלך השנים השלימה אימו עם אשתו והתקיימו יחסי משפחה טובים.

אחרי שנים מספר נולדה בת שנפטרה זמן קצר אחרי לידתה, ואחרי שלוש שנים נוספות נולדה לואיזה המוכרת לאחדים מאיתנו (עבדה מספר שבועות בחדר האוכל). בהיותה כבת שנה נולד עוד בן שנפטר תוך זמן קצר. אשר מספר את הסיפור בצורה שוטפת, כאילו כך צריך להיות, ואני קולט בין השורות כי ככל הנראה, אכן זה איננו מקרה מיוחד או חד פעמי, אלא כעין "נורמה" שהייתה קיימת במדינות אלו – כמו בסיפורים העתיקים שלנו, בהם נולדו לסבתא 12 ילדים ושרדו ארבעה או חמישה, פשוט - "כאלו הם החיים".

להשלמת הסיפור ברוח חיובית נולד בנו הצעיר, שכיום הוא כבן 13.

אשר עבד בכמה מקצועות ומפעלים, והחליט להיכנס לעבוד במפעל מטוסים (עובדי המפעל קודמו בתור לקבלת דירות) וכך זכה לדירה. אשר עבר כמה קורסים עד שהסתדר כנהג למשך 13 שנים: נהג בכל סוגי המשאיות ולבסוף היה נהג של אוטובוס העובדים, משרה נוחה יחסית ומשתלמת.

באותה עת התחולל פירוקה של ברית המועצות, המפעל חדל לפעול, ואשר, שהיה אז כבר "כולבוניק מקצועי" לכל דבר ועניין מצא עבודה נוספת בקואופרטיב של ייצור נעליים למשך כשנתיים. עבד כנהג אמבולנס + תיקון נעליים בבית כפרנסה צדדית נכבדה – עוד היום הוא עוסק בתיקון נעליים בשעות הפנאי כתחביב שגם מספק פרנסה צדדית.

בשנת 2001 עלתה המשפחה לישראל. תחילה רצתה הבת לעלות, והם רצו לשלוח את הבת, אבל בגלל המגבלות בארצם היה עליהם לעלות ביחד, כל המשפחה.

התכוונו להגיע לדימונה בה חיים רבים מחבריהם ושכניהם מבוכרה, אבל החבר של הבת התגורר בקרית אתא ועל כן הגיעו לכאן. יום אחד, בלוויית סבתו של החבר של בתו פגש בעמית

גפן, שמשך אותו לעבוד במסגריית רמת יוחנן. אחרי בדיקה קצרה הוא נקלט לעבוד במסגרייה, וטוב לו בכך. אשר מכיר כמה וכמה חברים בקיבוץ, יש לו קשרים פה ושם, והוא שמח לעזור למבקשים בתחומי הידע המקצועי שלו (גאולה ועליזה, שיש להן קשר משפחתי אל בוכרה – זוכות ליחס מיוחד...).

ומה קורה למשפחתו מאז עלו לישראל?
הבן הגדול שירת בצבא הסובייטי, למד באקדמיה הצבאית הגבוהה בעיר ריאזאן ברוסיה, חזר לאוזבקיסטאן ועתה הוא בטשקנט בדרגת מאיור (רב סרן). למרות רצונו לעלות לישראל – יהיה עליו להמתין 10 שנים מחוץ לצבא כדי לעזוב, ועל כן הוא נשאר בצבא האוזבקי בלית ברירה. יש לו משפחה (שני ילדים) ובשנה האחרונה אשר ביקר אצלם ונהנה להרגיש סבא.

בתו של אשר (בת 25 כבר) מוסמכת כקוסמטיקאית ועובדת במשרה חלקית במקצועה, אבל היא לומדת כעת חצי שבוע קרימינולוגיה, במטרה להיקלט בעבודה במקצוע אחרי כן.

בנו הצעיר של אשר נולד בשנת 95, אחרי לידתו נפגעה האם מפסיכוזת-לידה. חלפו עליה שנים רבות של טיפולים ואישפוזים שמהם לא החלימה סופית. כפי שהוא מספר – אפשר לחיות לצידה, אבל לא ממש איתה. עם כל הצער והקושי – אשר מקבל הכל בהבנה, החיים נמשכים. הבן לומד ג'ודו, היה כבר פעמיים אלוף הארץ בנוער, לומד בכיתת המחוננים בווינגייט לצד לימודים בבית הספר "חוף השרון" בשפיים. זוהי "תוספת הנחת" שיש לאשר מול קשוי החיים. מספר אשר – הילדים רואים כמה קשה אני עובד, ושומעים ממני כל הזמן – "תלמדו היטב, כדי שלא תצטרכו לעבוד קשה כמוני". ככל הנראה הוא מיטיב להעביר את המסר שלו, והם מבינים ומתאמצים.

ומה עוד? אחותו באוזבקיסטאן נותרה שם עם אמו. האם נפטרה לפני שלוש שנים, אשר עוד הספיק לראותה בחיים לפני מותה, וגם לקבור אותה על פי המסורת במו ידיו. "וזהו....."

אכן, סיפור חיים מורכב ולא סטנדרטי – אבל אשר רואה את חייו כמהלך סביר של אירועים: קרה כך וכך, הדברים קרו בזה אחר זה כמו במגילה שנפתחת ונסגרת לפי סדר קבוע, מה שקורה – קורה. בסוף - "צריך לחיות". ●

מה העבודה הזאת לכם?

מי שעובר דרך הקווים מבין מה קורה שם

אמיר סלייפר, שנתיים וחצי פלוס מנהל את אולם הייצור של פלטוב. זה כולל 3 קווי ייצור ואת חדר הטיפולים, שם מכינים את הכלים לקווים. עם קצת עזרה מחברים, (בתשובה לשאלות של יפעת ליכט ולחץ העורך), הוא מספר על עבודתו,

(סטודנטים או במב"חים). בזמן האחרון האופנה היא החד"ט (חדר הטיפולים). כל זה תחתי, כמובן שיש מחלקות אחרות שגם בהן יש מקום לעוד צעירים. היתרון שלהם בפלרם הוא העובדה שבפלרם תמיד יש עבודה, כל יום, כל היום, וכל השנה (נו טוב, חוץ מיום כיפור וכמה חריגים אחרים).

מה חשיבות העבודה על הקווים במשמרות לבני משק? האם יש לכך היענות מצד הצעירים? כיצד לדעתך ניתן להגביר את ההיענות?

כמו בכל ענף אחר, עבודה היא התנסות ולמידה. יש כאן מפגש עם אנשי לאומים שונים, עליות, ואף צורות התיישבות, עבודת כפיים (כן, מלכלכים את הידיים) ועוד. מבחינת צעיר שרואה את עתידו

התפקיד שלי אומר לנהל את הצד המקצועי ואת ניהול כוח האדם באולם הייצור. פלטוב נמצאת בשנים האחרונות בתהליך של שיפור, הן מהצד של המכונות, והן מצד כוח האדם (שימור והתמקצעות) ואת כל זה צריך לנהל, לחשוב ולתכנן צעד קדימה.

בצד המקצועי אני אחראי על 4 מנהלים (לכל קו ולחדר הטיפולים) שהמקצועיות שלהם היא נכס חשוב. במובן זה התפקיד שלי הוא בעיקר לראות שהם מביאים לידי ביטוי את היכולות שלהם, ודואגים שהקווים ייצרו וייצרו. מבחינת כוח האדם התפקיד הוא להיות האבא והאמא של העובדים, לדאוג להם אבל גם להיות השוטר, ותמיד לוודא שיתקדמו בידע המקצועי.

האם בני הקיבוץ יכולים להשתלב בעבודה בפלטוב, ואם כן, כיצד?

התשובה היא כן בלי כל סייגים. היו צעירים שהשתלבו בשנים האחרונות בייצור

בפארם על אחת כמה וכמה שיש חשיבות לדעתי. יש הבדל גדול בין לצמוח בפארם דרך הקווים, שזו הליכה של פארם, לבין להגיע מהאמצע. זה לא אומר שחייבים לעבור דרך הקווים, זה בטח לא אומר שכל אחד חייב להיות המפעיל הכי טוב בעולם, אבל עדיין מי שעבר דרך הקווים ומבין מה קורה שם, יש לו לדעתי יתרון.

לגבי נושא היענות – בשנתיים הראשונות היה קשה, לא הייתה הרבה היענות, אבל היום אני מרגיש שיש יותר היענות ומקווה שזה ימשך. לגבי השאלה מה ניתן לעשות כדי להגביר אותה, אני חושב שזה די ברור, הכל מסתכם בשורה התחתונה.

כמה זמן נמשכת ההכשרה בפלטוב – תוך כמה זמן יודעים לייצר פלסטיק?

משך ההכשרה בפלטוב הוא אינסופי. כולם, מהראשון ועד האחרון המעורבים בפלטוב, נמצאים בתהליך יומיומי של למידה שאינה נגמרת. אנחנו מפתחים טכנולוגיות ייצור חדשות כל יום, דוחקים את קו המוצרים מעבר לקצה, ואז, כשיש קצה חדש, מותחים את הגבול שוב, וכך הלאה.

ברמת הבסיס, הכשרה ראשונית לוקחת כשלושה שבועות, אבל זה הבסיס שבבסיס כדי להיות מפעיל זוט (מספר 2).

האם תוכל לפרט קצת על המצב הקיים?

בשנתיים האחרונות הצוות בפלטוב השתנה מאוד. יש לנו עדיין את העוגנים (מפעילים ותיקים עם 10 שנות ותק) אבל רוב המחלקה היא צעירה, עם ותק של פחות משלוש שנים בפלטוב. מנהלי הקווים הם צעירים בתפקיד, (המנהלים הקודמים זזו לתפקידים אחרים בקבוצה, והוותיק מביניהם בעל ותק של 3 שנים בתפקיד), במקביל התחרות בשוק גוברת וזה בא לידי ביטוי בהרמת רף הדרישות/ ציפיות של הלקוחות מהמוצרים שלנו.

בתוכנית הייצור פלטוב מזמן הפסיקה לספור את מספר הפרופילים שהיא מציעה לשווקים. אם פעם היינו מגבילים טונאז' לריצות, היום אנחנו מצליחים, בעילות רבה, לייצר הזמנות קטנות בלי לפגוע בתפוקת החודשיות. המשמעות היא שקווי פלטוב הגליים מגיעים לקצב של 2 ריצות ביום, ועדיין אנחנו מצליחים לא לפגוע, ואפילו לשפר, את השירות שלנו לשוק מבחינת קצב הספקה. כמובן שזה צריך לבוא לביטוי במקום כלשהו, ואכן זה מתבטא בעומס שנופל על העובדים עצמם, המפעילים, מנהל הקו, מחלקת האחזקה, הטכנולוגיה וכן הלאה.

למרות כל זאת את 2007 סיימנו עם שיא ייצור של פלטוב (מעל 8,700 טון שנתי) ול-2008 הצבנו מטרה של מעל 9,000 טון ייצור, וכל זה בזכות עבודה מסביב לשעון של אנשי פלטוב רבתי. ●

פרוטוקול אסיפה כללית

מס. 3.

תאריך: 02.4.08
יו"ר: אלישע שלם
מזכיר: אליעזר גוטמן
נוכחים: 76 חברים

סדר היום:
שלישיות צפון, הצעת הנהלת הקהילה
מול הצעת דיירי השלישיות לפיתרון.

הוחלט:
הצבעה לסדר: אלישע שלם, אושר ברוב מוחלט, ליו"ר האסיפה הנוכחית בהרמת ידיים.

- החלטות:
- ההכרעה על המלצות הפורומים נידחת בשלושה שבועות.
 - תוך מספר ימים מצומצם, יקום צוות חשיבה, מבין חברי הקיבוץ.
 - הצוות יכלול שלושה חברים שאינם חברי ההנהלה הנוכחית ומזכיר נוכחי.
 - המזכיר יהיה אחראי על בחירת הצוות תוך דיאלוג עם הנהלת הקהילה ונציגי דיירי השלישיות.
 - הצוות יביא המלצתו להנהלה ולאסיפה.
- כל הסעיפים התקבלו כמקשה אחת ברוב של 64 חברים מול 1.
- רשם: אליעזר

לקמה הנעורה לעמוד על נפשה

לקמה הנעורה לעמוד על נפשה נמשלנו בישראל בימים אלה. שיטפון של שנאה וגאות של יצרי נקמה, שלא ידענו כמוהם מאז ימי מלחמת השיחרור, עלו בארצות ערב לבלענו חיים. המטרה היא: להשמיד את העם הזה מתחת שמי ה'. במקום למצוא בנו בן ברית, המסייע לביצוע עצמאותם הכלכלית והמדינית, חוששים הם מפני מופת החברה הדמוקרטית, החותרת לשוויון הכל והקוראת להכרה עצמית.

אפרים רייזנר "ברמה" מס. 235. פסח תשט"ז, 26.3.56

חֲכָמִים מֵה הוּא אֹמֵר:

אליעזר גוטמן

משולחן המזכיר

הפקת הערב לציון 60 שנה לקרב על רמת יוחנן במלחמת השחרור –

לדעתי ולדעת רבים אחרים הערב היה מרומם. אישית הרגשתי את ההתעלות והתרוממות הרוח באווירה. משהו מאוד מיוחד, שכמוהו עדיין לא הרגשתי עד היום בערבים מהסוג הזה שהיו פה ברמת יוחנן. הייתה תחושה של שותפות לחברים שנוכחו בחדר האוכל. הייתה גם הרבה גאווה בלב על ההיסטוריה וחשיבות הקרב במסגרת הכללית של המלחמה. צר לי על מיעוט המשתתפים מהגילאים הצעירים 18-40. כחבר שהוא לא בן המקום זה לא כל כך "מסתדר" לי, וגם אין פה אשמים ולא אשמים. אבל יש פה אולי סימפטום להוויה של החבר'ה הצעירים, שגדלו פה וגרים פה, אך לא מרגישים שותפות של אחריות וזהות. זה מצב שאנחנו "משלמים" עליו היום, ובמשך הזמן "נשלם" הרבה יותר. חשוב לי לציין שבהתחלת הערב, כשמאייקה קרא לאודי לשאת דברים כמזכיר, זה היה מתואם איתי מראש ואין חשש, לא לקחו לי את התפקיד. אודי כמזכיר עבד עם הצוות שהרים את הערב כמה חודשים והיה נכון שדווקא הוא, כבן המקום, וכאחד שהוביל מהלכים לאורך תקופה לא קצרה, יעלה וישא את דברו.

חידוש ארוחות ערב בחדר האוכל –

יש בדעתנו לחדש את ארוחות הערב בחדר האוכל פעם או פעמיים בשבוע. זה מתבקש, הן בגלל רצון הציבור והן בגלל סיבות חברתיות ברורות ונכונות, שעיקרן פגישה בלתי אמצעית בין חברים, בין משפחות שונות, משחקי הילדים בחוץ וכד'. יש לנו ניסיון טוב מאוד מתקופת ה"קפה ברמה", שאמנם לא החזיק מעמד, אך היה בהחלט מבוקש. הרעיון הוא להפעיל את חדר האוכל בצוות הקבוע שלו עם עזרה של ילדי חברת הילדים וללא תורנויות נוספות של חברים. סביר שבמשך הזמן, אם הדבר יצליח, נרצה לתת לארוחות האלה "ערכים נוספים".

כך או כך זה תלוי בנו, ונקווה שלא נחזור לתופעות לא חיוביות שהיו מנת חלקנו בעבר, שהתבטאו בלקיחת אוכל ופרודוקטים "בהזדמנות חגיגית זו", לבתי החברים. המתכונת תהיה ארוחת ערב רגילה עם פעילות לילדים, המיועדות רק לאוכלים בחדר האוכל... ודי חכימא... לפני זמן מה היה ניסיון לאפות במטבח שלנו לחמניות לחברים, שיהיה בארוחות. לא עבר זמן רב עד שנצפתה התופעה הידועה בשם "מילוי שקיות", שהתבצעה בעיקר ע"י הסועדים הראשונים

בלי להשאיר לשאר החברים. מאחר והרעיון היה לחמניות לכלל החברים, ולא רק ל"ממלאי השקיות", הפסקנו עם המפעל היפה הזה וחבל. מחיר הארוחה יהיה מחיר גלובלי אחיד של 5 ש"ח לסועד. ושוב, הארוחות האלה תהיינה מיועדות רק לחברים שיגיעו לאכול בחדר האוכל.

צוות אד הוק למציאת פתרון הולם לשיכון השלישיות

ברוח החלטת השיחה הוקם תוך יומיים צוות אד הוק למציאת מוצא מהוויכוח על שיכון השלישיות. בצוות מכהנים: טלילה חורש, דניאל יפה, עידו רודוי ואנוכי. הצוות כבר פועל וכבר ניפגש. אני מניח שעד שלא נגיע להחלטות ניפגש עוד כמה פעמים. אנחנו עדיין לומדים את העניין. שומעים דעתם של חברים שונים שמעוניינים בכך.

ננסה לגבש בזמן הקרוב המלצה (במסגרת הזמן שהאסיפה נתנה לנו - כשלושה שבועות). יכול להיות שתהיה בעיה עם שלושה שבועות, אנחנו נכנסים לתקופת הפסח והרבה חברים לא יכולים לבוא ולהשמיע את דעתם או שחלק מחברי הוועדה אינם נמצאים, אבל בהחלט אנחנו רוצים להגיע לפתרון הבעיה שיהיה טוב גם לדיירים וגם לקיבוץ, ולתחושת אנחנו בכיוון הנכון.

האם הועלתה הצעה להרוס בנינים ישנים (לא בתי השלישיות) ולבנות במקומם שיכון רגיל לדיירים של השלישיות?

כן. יש לנו משהו כמו שבע אלטרנטיבות. כמה מהן מדברות על הכיוון שאתה שאלת. כל האלטרנטיבות האלה עולות על השולחן.

המשך כהונת עדה לקח כמרכזת ועדת הבריאות -

ביקשתי מעדה לקח להמשיך לרכז את ועדת הבריאות. היה לי חשוב מאוד שהיא תמשיך, במיוחד על רקע חילופי הגברי הרבים בזמן האחרון. אני עדיין חדש בתפקיד, ולינט, שאחראית על מש"א בקיבוץ, גם היא חדשה. לא חשבתי שיהיה נכון להחליף בבת אחת את כל החבורה הוותיקה. מלבד זאת, עדה ממלאת את התפקיד על הצד הטוב ביותר.

ביטוח מושלם לכלל החברים

המזכירות קיבלה החלטה לבצע את הביטוח המושלם. זה מותנה בצוות שאמור לגבש את הנוהלים וסדרי העבודה לטיפול בנושא. על מנת למקסם את התועלות מהכניסה ל"מושלם", אנו חייבים לבנות נוהלי הגשת תביעות על טיפולים, תרופות, ניתוחים, קניות וכו'.

אין ספק שנכון להיום הכניסה אינה כלכלית. אנו הולכים להוציא 250 אלף שקלים תחילה, ואחר כך לנסות לגבות אותם בחזרה. ברמת השירות שאנחנו מקבלים בתחום הבריאות, לא נצליח להפיק את אותו סכום חזרה. יש שתי הנחות בבסיס ההחלטה: אחת, אין סיבה שלא כל החברים יקבלו את אותם התנאים כמו 30 החברים שכבר נמצאים בתוכנית הביטוח המושלם. שנית, התוכנית מציעה הרבה דברים שנוכל ליהנות מהם בעתיד ואנחנו לא נהנים מהם היום. זאת אומרת, איכות החיים שלנו תשתפר בעקבות הכניסה לביטוח המושלם. לדוגמא – ניתוחים קוסמטיים למיניהם, קנייה של עזרים שונים במחירים מוזלים, ועוד כל מיני דברים שהיום לא מנצלים אותם ולא רושמים אותם כהוצאה קיימת.

בנוסף, יש מחשבה לנסות לבנות הצעה שהחבר יחוייב על חלק מהתשלומים (לא בסכום המקסימאלי) מתוך הוצאה מסויימת. ברור שהמהלך ייתבטא בהגדלת הצריכה שלנו בתחומים הבריאותיים, ויש מקום לחיוב סימלי. הצוות שיקום לצורך העניין הזה יתלבט ויחשוב איך לעשות את הדברים נכון ובצורה מסודרת. ●

מוטי חורש -

אחראי על קרנות ההשתלמות של חברי רמת יוחנן

מוטי חורש קיבל על עצמו את הטיפול בנושא קרנות ההשתלמות של חברי רמת-יוחנן. מוטי יטפל בפניות ובקשות של החברים, וישב בחדר מש"א (חדר צפוני בבניין הנהלה כלכלית) בימי רביעי. חברים הרוצים להיפגש במועדים אחרים מתבקשים לפנות ישירות למוטי.

● **אנחנו מודים למוטי על נכונותו לסייע ולעזור. נתי אבן-דר**

איתן שטייף

נציגי ציבור במזכירות

אחרי שיקולים אישיים הצעתי עצמי למש"א כמועמד להיבחר כנציג ציבור למזכירות. מתברר כי איחרתי להציע עצמי, ורשימת "מומלצי מש"א" נסגרה לפני פנייתי. מכיוון שלמרות זאת אני מעריך עצמי כמי שיש לו לתרום משהו לדיוני המזכירות ולהחלטותיה, החלטתי להציע עצמי כמועמד גם ללא המלצת מש"א, ויבחר הציבור בנציגיו על פי דרכו וטעמו. לדעתי חלק גדול מהחברים מכיר אותי ואת דרכי (גם בהשוואה למועמדים אחרים). על כן אף אחד לא חייב לבחור בי, אלא רק מי שחושב כי אכן יש לי מה להוסיף למזכירות, גם אגיע לבחירה ללא המלצה מוקדמת של מש"א. אני מבקש כי שמי יצורף כתוספת לרשימת המועמדים העומדים לבחירה בקלפי. ●

כָּן יִרְבֶּה וְכָן יִפְרוֹץ

רועי רימון

מהנעשה בפלרם

אפליקציות

לאחר שחברת האם פירסמה את ד"ח חותיה לשנת 2007, אבקש לעדכן את הציבור על מה שקורה בפלרם אפליקציות. הקמנו את החברה בשנת 2005. בשנים 2005-2006, פעלנו בעיקר לבנות תשתית שיווקית ותיפעולית לחברה. השנים האלה הסתיימו במחזור מכירות של כ-30 מיליון ש"ח עם איזון תיפעולי ב-2005 ורווח קטן ב-2006. את שנת 2007 סיימנו עם מחזור של למעלה מ-60 מיליון ש"ח, וברווח תיפעולי של יותר מ-פי שניים מחברת האם.

כחלק מהתכנית הרב שנתית של החברה, עיקר מאמצנו והצלחתנו ב-2007 היו בשוק האירופי, במקביל בנינו תשתית לפעילות בארה"ב, שאמורה להיות חלק מרכזי בפעילותנו בעתיד. בחברה עובדים היום כ-50 עובדים: 7 אנשי שיווק (ולוגיסטיקה), 2 אנשי מרקום, 3 אנשי פיתוח, 7 אנשי תיפעול, 2 אנשי הנהלה, והשאר עובדי ייצור.

- החברה מייצרת באתר ה"לול" ברמת יוחנן.
- בניגוד לפלרם שמייצרת מוצרים חצי מוגמרים, פלרם אפליקציות מיצרת מוצרים מוגמרים בלבד, ארוזים בקופסא שהלקוח קונה ומרכיב לבד בביתו.
- בשלב זה יש לחברה משרד עם שני עובדים באנגליה, ולאחרונה פתחנו משרד עם עובד בארה"ב. המשרדים יושבים בתוך האתרים של פלרם ונהנים מתמיכה לוגיסטית ותיפעולית מחברת האם.

קווי המוצרים היום הם :

1. חממות ביתיות (מיגוון רחב מאוד).
2. גגונים לכניסה לבית (במיגוון רחב).

תכנית להמשך :

1. מעבר של החברה לאתר ייצור באיזור התעשייה ברלב (עובדים כרגע על תכניות, ואני מקווה שבקרוב נתחיל לבנות).
2. גידול במכירות של מעל 30% ב-2008.

3. בניית תשתית יותר רחבה של עובדי החברה בכל התחומים שיאפשרו לחברה להמשיך לצמוח.
4. פיתוח מוצרים חדשים.
5. פריצה לרשתות הגדולות בארה"ב (זה כבר קורה).

לסיום אציין את עובדי החברה מרמת יוחנן:

מוטי דינסטג מנהל מוצר בחברה ונמצא איתנו מהקמת החברה, גל כהן גרפיקאית, אלי הוברט נהג משאית, חיימקה בן טל עובד בבירגיה, הדס זבולון הצטרפה השבוע ותשתלב בתיפעול ואנוכי מנהל את החברה.

אנצל את ההזדמנות הזאת להודות לעובדים אלה, ולשאר עובדי החברה שמשקיעים המון זמן ואנרגיה בתנאי סטרט אפ ובעומס גבוה מאוד. השקעתם נושאת פרי ועל כך תודה. חג שמח! ●

... וְיִרְשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי יִכּוֹל נֹכַח לָהּ.

לאחר האירוע לציון 60 שנה

לקרבות רמת יוחנן

רחל יפה משוחחת עם מירי פיינשטיין

לפני שבועיים זכינו לאירוע קהילתי מרגש לציון 60 שנה לקרב על רמת יוחנן. ההתרגשות של רבים החלה כשנתלתה התערוכה בלובי, ותמונות של חברים שהיו אז צעירים, שרבים מהם אינם עוד בין החיים ניבטו מהלוחות. לערב עצמו באו בני קיבוץ רבים שהיום לא גרים כאן. לקהל שהאזין לדוברים שעל הבמה, הייתה חוויה מיוחדת. עם הצלחה אי אפשר להתווכח. החלטתי לראיין את מירי פיינשטיין, שיחד עם נורית יזמו את הערב והפיקו אותו בכל שלביו. רצייתי לשמוע על משמעות האירוע הזה עבורן וכן סיפורים שמאחורי הקלעים.

אלה. חיכינו להזדמנות להציג שמץ מכל זה והתחברנו למועד המתקרב של שישים שנה לקרב. הייתה זו הזדמנות לטפל במידע ולהציגו לדור חדש, שבשבילו הסיפור לא ידוע, או כמעט שלא... במשך השנים שאנחנו עובדות במתו"ה אנחנו פוגשות

ש: מה עומד מאחורי "הרמת" ערב כזה?
הרעיון היה של נורית. מזה כמה שנים אנחנו פוגשות בארכיון אוצרות עבר מעניינים שנכתבו על ידי חברים, בפרוטוקולים ובפירסומים שונים של הקהילה. זיהינו את ערכם, ובעיקר את משמעותם לנו בימינו

קבוצות ויחידים שרוצים לשמוע על הקרב ומשדרים שיש לו חשיבות ברמה הארצית ולא רק המקומית. רבים מראיינים את אלישע ליד המצבה באבוקדו, אחרים מבקשים סיור ממתו"ה, נוברים בארכיון ובאים עם רוחי מהמוזיאון העירוני בקרית אתא.

שמנו לב שאצלנו, ברמת יוחנן, הדברים לא עולים באותה עוצמה וחשיבות.

התחלנו לחקור, אמרנו שצריך לעשות משהו, ולשם כך קיבצנו כבר לפני ארבעה חודשים אנשים נוספים, לחשיבה משותפת: אלישע, מאייקה, יובל כהן (דור צעיר ונקלט), אתי כרכוז התרבות, מירי ונורית. תוך כדי דיון התגבש הרעיון לפרוש את העיסוק בנושא על פני שבת שלמה, כדי שהנושא יהדהד אצל אנשים בכמה מישורים של התעניינות: מידע, חוויה, מוסיקה, טיול, משחק, יצירה, תערוכה, וכדי שיימצא עניין לגילאים השונים ולנטיות הלב השונות.

החלטנו על חלוקת תפקידים: על הפקת הערב נצחו מירי ונורית, על הטיולים-אלישע ומאייקה. יובל כהן קיבל על עצמו משימה מיוחדת: לשתף ולהפעיל את המדצ"ים (=מדריכים צעירים) של "המחנות העולים", עם המדריכים הבוגרים שלהם, יחד איתם ללמוד את הנושא מבעלי ידע ומקורות כתובים ולגבש פעילות לילדים והורים בשבת בבוקר.

היה ברור שצריכה להיעשות הכנה מוקדמת: להכשיר את הלבבות. על הצורך הזה באה לענות התערוכה שהיה בה כדי להכניס את האנשים לאווירה ועוררה התרגשות רבה.

ש: איך הגעתם לחומרים של התערוכה?

בארכיון נמצאות תמונות מעטות מהתקופה ההיא. בשנה האחרונה הביאה אביבה לדרר אוסף תמונות ואביזרים מעיזבוננו של אביה, ישראל פייגין ז"ל, מתקופת מלחמת

השחרור ובתוכו שתי תמונות מקסאייר. תמונת הפל"ם, התמונה הייצוגית מהקרב, היא צילום של אלקנה כרמון ז"ל. הדיוקנאות, שהיו אמורים לתת תמונה כללית של האוכלוסייה הבוגרת שהייתה כאן נאספו מעיזבונות החברים ומן האלבומים המשפחתיים. נבחר מדגם מיקרי של פרצופים, לאו דווקא על פי חשיבות התפקידים שמילאו, אלא האנשים באשר הם: גברים ונשים, צעירים ומבוגרים. ב"עבודת נמלים" עסקו רון אנג'ל ורעות קרש בעיבוד התמונות במחשב כדי להביאן לתצוגה הולמת. אין ספק שהאופרות של ירמיהו הפכה את אוסף הצילומים המיקרי לאמירה חוויתית, מדברת ומרגשת.

ש: זו העזה די גדולה, ש"סיכון בצידה" להביא לערב שבת הרצאת היסטוריון וראיונות שהמידע הוא בסיסם, ולא פעוללים וריגושים למיניהם. איך העזתן?

עלי לומר שהקהל שלנו אינטליגנטי וגם ראוי לעבור חוויה אינטלקטואלית. העניין מסתבך כשהקהל רב גוני ורב גילי. על כך השתדלנו להתגבר בעזרת הנחיות ברורות לקצר בדברים וכן בשילובם של שירים ומדיות ויזואליות.

סדר המרואיינים נקבע כך שהמידע יוצג לקהל בחמישה פרקים, מן ההיבט הכללי-ארצי אל ההיבט הממוקד בקרב "שלנו": סקירה כללית על מלחמת העצמאות, חלקה של חטיבת "כרמלי" שנלחמה פנים אל פנים מול האויב ושילמה מחיר דמים כבד, ההתארגנות שלנו ושל שכנינו בגוש ובקרית אתא להגנה יום-יומית על הישובים בתקופה שקדמה להתקפה ובימי הקרב, פרשת הדרוזים, ולבסוף- סיפורם של ילדי המשק בימי הקרב.

אני מסכימה איתך שזו הייתה העזה. בדיעבד, חברים רבים אמרו שהחלק הזה היה מאוד משמעותי עבורם, ומילא חוסרים בהבנת הנושא בכללותו ושם את כל המידע בפרופורציות הנכונות.

ש: הסרט "ילדי רמת יוחנן במלחמת העצמאות": מה הינחה אתכן בבחירת הנושא? איך מכינים סרט כזה?

חיפשנו זווית ראייה חדשה. דרך הצגת הסיפורים של ילדים ואמהות יכולנו לתת ביטוי לחיי היום יום, לחוויות האנושיות, לרגשות, ליחסים הבין אישיים, לרמת האחריות, לניסיונות הקשים שהחברים עמדו בהם וקיבלו אותם כמובן מאליו. כמו כן, הידהד בראשנו כל העת זכר המלחמה האחרונה, בה עמדה קהילתנו לפני שנה ומחצה, ונוכחנו עד כמה דברי הימים ההם רלוונטיים לימינו אלה, לנו, ולישובים רבים שנמצאים באיום קיומי.

מן ההיבט הפרקטי: רוב הלוחמים כבר אינם עימנו, ואילו "הילדים של אז", בשלים היום לספר, והסיפורים קולחים מהם בקלות. לשיבחהם יאמר שהם גם משתפי פעולה טובים. לפיכך, הזמנו את כל חברי רמת יוחנן שהיו ילדים בתקופת הקרב לשיחה מצולמת ומוקלטת. את כל האנשים שאכן הגיעו לפגישה זו ראיתם בסרט.

הראיון המוקלט היה בסיס ליצירת הסיפור. את התסריט שיצרנו אנחנו הפך צוות אולפן הווידאו המיומן לכדי סרט, שבו קיבלו הראיונות המצולמים תוספת חזותית מתמונות ארכיון ומארכיון הווידאו.

ש: זה המקום לספר על המקור של קטעי הסרטים עליהם הופיעה הכתובית: "רמת יוחנן 1948":

בשנת 1948, כולל בזמן הקרב, שהתה ברמת יוחנן קבוצה אמריקאית, בהכשרה לקראת הקמת קיבוץ גשר הזיו. לאחר הקרב ביקר אותם מישהו מארה"ב וצילם את הקבוצה כתיעוד למשפחותיהם. בסרט רואים את נופי רמת יוחנן, ענפי המשק והשירות בשעות העבודה, כולל המכונות, בעלי חיים וכו'. כל אלו מעניקים לצופה תמונה חיה של רמת יוחנן ב-1948. האנשים שצולמו שם היו רק חברי הקבוצה האמריקאית. כל הקטעים של הלוחמים בקרב הם שיחזור שערכו חברי הקבוצה בתפאורה אוטנטית, זמן קצר אחרי הקרב. את הסרט, שצולם ב-8 מ"מ, הפך לווידאו יעקב הורביץ, בעלה של רינה הרעד. זכינו לקבל ממנו עותק של הסרט, ולאחרונה הפכנו אותו ל-D.V.D. חלקים ממנו "שתלנו" בסיפור שלנו.

ש: עם איזו חוויה נשאת את מהעבודה על הסרט?

הפיכת מאגר של חומרים, חלקו ישן וחלקו חדש, חלקו ויזואלי וחלקו מילולי, חלקו סרטים וחלקו מוסיקה, למארג של סיפור שמשתלב בעדות "הילדים" ומדבר אל כל החושים, היא חוויה של יצירת משהו חדש ויש בזה, מלבד השקעה של שעות אין ספור, גם הרבה שמחה וסיפוק.

ש: מה עמד מאחורי הזמנת בני משפחתו של זוריק דיין ז"ל לערב זה?

עוזי דיין, בנו יחידו של זוריק ז"ל, צמח והיה לדמות משפיעה ומוערכת בציבוריות הישראלית, וחשבנו שיש קשר בין נסיבות חייו, שרצה הגורל ורמת יוחנן הייתה שותפה בהן, לבין מי שצמח להיות ושניתן יהיה לחלץ מכך אמירה בעלת משמעות עבורנו. ולא נתבדינו. בזכות קשריו של מאייקה איתו נפתח ערוץ הידברות מלא

רצון טוב, שהודות לו זכינו בהשתתפותם של עוזי ואמו מימי, שהייתה מחווה מרגשת עבורנו. הם נענו בשמחה, למרות שמבחינתם הדבר חייב שהייה למשך השבת כולה. גם עבורם, כך לדבריהם, היה המאורע כולו, החל מקבלת השבת שלנו, דרך האירועים כולם ועד למוצאי השבת, מרגש מאוד. העיסוק האינטנסיבי בפרטי הקרב היה להם הזדמנות לתהות ולקבל תשובות על חלק מהקטעים שלא היו ברורים דיים. יש דברים שעדיין נשארו עלומים. דבריו של עוזי דיין בערב תרמו רבות לאיכותו, ועל כך אני מודה לו.

ש: מה מקומם של "פירפורי הבטן" לקראת ערב כזה: יבואו / לא יבואו, האם יש בזה עניין לציבור וכולי?

פירפורי הבטן הם חלק בלתי נפרד מהרמת אירוע כזה ומלווים את העשייה מראשיתה: אין זה יום מועד שמופיע בלוח השנה, ואף אחד לא הזמין מראש את הערב ולא הבטיח את השתתפותו. זה בהחלט גורם לפירפורי בטן ומחייב הכנה עוד יותר מוקפדת.

ש: מה חלקה של הפעילות בשבת בבוקר במכלול האירועים?

הפעילות של בוקר שבת נקבעה מראש כחלק מההתייחסות לנושא. היא זימנה פעילות חושית-תנועית והייתה מופנית בעיקר לאוכלוסיית הילדים ולהוריהם. היה בכך משום השלמה לערב, שעיקרו היה מידע מילולי ודיבר "יותר גבוה".

מלה לסייום:

זכיתי שאת ימי העבודה שנורית עובדת בקיבוץ (בנוסף לעבודתה האקדמית) היא עושה במתווה. שיתוף הפעולה בינינו מוכר כבר שנים, וגם במקרה זה היצירה היא תוצר של עבודה משותפת.

מרגש היה לראות את התגייסותם של נערינו, המדריכים ב"מחנות העולים", להעביר את הפעילות באווירה של שמחה ובהזדרכה בלתי אמצעית. לצידם התגייסו אנשי "שביל המורשת" להכנה מקסימלית של האתרים. כך הפך הבוקר ל"הפנינג" אמיתי.

אל הטיולים לגבעות עם אלישע, מאיקה ועוזי דיין הצטרפו כמה עשרות חברים וילדים, שזכו לתמונת מהלכי קרב מרתקת תוך כדי השלמת אינפורמציה מיוחדת דבר.

שמעתי שהיו קולות של רצון לציין את הקרב גם במסגרת הישובים באיזור, ולא רק במסגרת פנימית שלנו. – האמנם?

במשך שנים רבות אנו מודעים לכך שבישובים השכנים קיים יותר משמץ של אי-נחת מכך שאנחנו "מנכסים" לעצמנו את הקרב. כאן המקום לציין שהשם שניתן לקרב: "קרבות רמת יוחנן" ניתן על ידי היסטוריונים וכך הוא מפורסם בכתובים. ההתקפה אכן כוונה בעיקרה לרמת יוחנן, אבל אין עוררין על כך שהייתה לה השפעה גם על שיגרת חייהם, על ביטחונם, ואפילו על קיומם של אושה וכפר המכבי, כמו גם על ישובים מרוחקים יותר. דב ישורון, ראש המועצה, שנכח בערב, התוודע לראשונה לסיפור והתרשם ממנו. מתוך הבנה שיש בסיפור מורשת איזורית הוא העלה רעיון לקיים אירוע לישובי המועצה. הרעיון נראה לי ראוי ומכובד. אף פעם לא מאוחר להתחיל...

מאומצת ומרתקת. אם בסופו של המאמץ הציבור יצא בהרגשה של התרוממות רוח - באנו על שכרנו.

לא נשאר לי אלא להודות למירי ולנורית על עבודתן היסודית והנוגעת, שכולנו נהנים מפירותיה, ולדעתי יש לה חלק רב באיכות חיינו כאן. אני מקווה שיהיו לכן עוד כוחות להמשיך וליצור ומקווה שלרשות כל העוסקים בפעילות תרבותית תהיינה תשתיות אירגוניות משופרות שיקלו על המלאכה.

שבת שלום וחג שמח!!!

וירעו אותנו המצרים...

נני קוטלר

דיווח בענייני ביטחון

לאחרונה היו לנו כמה פריצות, ועוד כמה ניסיונות שלא צלחו למזלנו (במיקרה אחד יצאה חברה לחצי שעה, בשעה 21:00 וחזרה לבית הפוך וגנוב). כמו כן גם גניבות האופניים וציוד אחר התגברו לאין שיעור. מסתבר שיש המון גורמים זרים המסתובבים ברחבי המשק, רובם כמובן "מכוחותינו", ונמצאים כאן לצרכים לגיטימיים כמו: עבודה, או אורחים וכו'.

כאשר כמות האנשים הלא מוכרים גדולה, יש בעיה, וקשה לזהות מי לגיטימי יותר ומי פחות. בנוסף, יש התרופפות משמעותית בנושא תורנויות השמירה בשער. הגענו למצבים שבהם לא מגיעים תורני השמירה ביותר מחצי מימות השבוע. נכון הוא שלא רק השומר בשער (שעון קיץ, אמרנו? - משעה 19:00 בערב) הוא זה שימנע את הבעיות, אך הוא בהחלט משדר לנכנסים שיש שליטה (ולו חלקית...), וחברים יודעים שיש עוד זוג עיניים, שרואה לפחות חלק מהנכנסים והיוצאים. אפשר להשליך מכאן גם על ההתייחסות הכללית של הציבור, והאיכפתיות שהוא מגלה למה שקורה מסביב. המון רכוש פרטי מתגלגל סביב המגורים לא נעול, אנו עדיין יוצאים מהבית בלי לנעול, או להקפיד על סגירת חלונות ופתחים שונים, וכנראה גם לא עירניים מספיק לגבי זרים המסתובבים, בעיקר באזורי מגורים, בשעות לא סבירות. ניתן, ואף רצוי, לגשת לזר כזה ולהתעניין אם אפשר לעזור לו, או לשאול אצל מי הוא מתארח וכו', או לקרוא לתיגבור חבר נוסף העובר בסמוך או להתקשר לנני (33211) או לראובן (33229), או לשומר (33443).

מה אנו מתכננים מערכתית :

קודם כל לנסות לקבל יעוץ מבעלי מיקצוע אם ומה לשנות בהיערכות. בנוסף, להשלים עוד חלק בגדר ההיקפית עד האמפי (במקום שהגדר כבר קיימת, יש הקלה משמעותית). כמו כן ננסה לגבש עם הנהלת הקהילה דרכים **לעודד את ההיענות** לתורנויות השמירה וכו'. חברים, זה בידינו!!!

במישור האישי:

יש לנעול ולסמן ככל הניתן ציוד הנמצא מחוץ לבתי המגורים, להקפיד על נעילות של פתחי הבית ולא להשאיר מפתח בעציץ, או מתחת לשטיח, או בכיס של מעיל העבודה התלוי בחוץ. לגלות עירנות לזרים שלא במקום או בזמן, והמהדרין מוסיפים סורגים (דקורטיביים) לחלונות המועדים.

- ונקווה שיהיה לנו קיץ יותר שקט ממה שהוא התחיל.

נני קוטלר

סיכום קצר לתרגיל ארצי - נקודת מפנה 2

ביום ג' שעבר (8/4/2008) הצטרפנו מיוזמתנו לתרגיל הארצי של "רחל" (רשות חירום לאומית).

תרגיל זה נועד במקור ליישם את הפקת הלקחים ממלחמת לבנון השנייה, ולהגביר מוכנות אירועי חירום בכלל. בעקבותיו הוקמה גם "רחל", שאמורה לרכז את האינפורמציה והתיפעול של כל הגורמים הנכנסים לפעילות בעיתות חירום.

נכנסנו לקטע שבו תורגלו מוסדות החינוך בכל הארץ. תירגלנו במערכת החינוך שלנו את כל נושא התגובה והמיגון למיקרי חירום, כמו נפילת טילים, רעידות אדמה וכו'.

בזמן התרגיל עצמו הילדים והמטפלות התנהגו למופת, לפי ההנחיות, ברצינות ואחריות. ניכר שהייתה הכנה מסודרת. צוות חירום מצומצם התכנס, קיבל דיווח בזמן אמת, והפיק לקחים בסיום.

למי שלא שם לב, מאז מלחמת לבנון השתנתה התמונה ללא הכר. ניבנו שלושה ממ"דים גדולים ומרווחים בפעוטונים, נבנה ממ"ד לתפארת במרפאה, ובתיכנון, בחודשים הקרובים, ממ"דים בגנים. אלה השקעות כבדות מכל זווית שנסתכל עליהן, והדבר משנה את כל ההתייחסות למיקרי חירום.

- כל הכבוד למי שטרח ודחף ואישר ובנה... ●

שומרים הפקד לעירך...

אמציה כרמון

ממונת בטיחות ברמת יוחנן

בגיליון 'ברמה' מ- 27.3.08 דיווחה מנהלת מש"א על מינויה של דניס רותם לתפקיד ממונת בטיחות במשק, בהיקף משרה של יומיים בשבוע, וציינה שדניס החלה ללמוד בקורס הממונים. כמי שמכהן בתפקיד הזה כבר מספר שנים, ברצוני להביא לידיעת הציבור מספר נתונים מהתחום:

(א) תפקיד זה, המעוגן בחוק ('חוק ארגון הפיקוח על העבודה 1954 – תקנת הממונים על הבטיחות 1996') מתייחס בהגדרתו רק לבטיחות בעבודה.

(ב) עם זאת, הנושאים שממונה הבטיחות בקיבוץ נדרש להתייחס אליהם הינם בהיקף נרחב בהרבה מעבר לתחומי הבטיחות בעבודה, וכוללים גם: בטיחות במערכת החינוך, בטיחות בחצר המגורים, בטיחות בבריכת השחיה, ועוד.

(ג) ממונה הבטיחות בתפקידו המוגדר בחוק נדרש להרבה פעילות שטח, כגון ביקורים וביקורות בענפים, פגישות עם מנהלי ענפים, הדרכות לעבודה בטוחה ועוד. פעילות זו מצריכה זמן ושיתוף פעולה של גורמי המשק השונים. (ד) במסגרת התפקיד יש גם לא מעט עבודה משרדית (כתיבת דו"חות, הוצאת הנחיות בטיחות, תיעוד הפעילות וכיו"ב).

לביצוע העבודה המשרדית הזו יש צורך במשרד, מחשב, טלפון, ועבודת השטח מחייבת גם טלפון נייד. בינתיים לא כל האמצעים האלה סופקו (למעט משרד שהקצאתו מעידה על שיפור מה בגישת המערכת). לדניס יש מוטיבציה וגם ידע מקצועי רב שאותו היא מעמיקה בקורס הממונים שבו היא לומדת עכשיו במתכונת של יום בשבוע (במשך 36 שבועות), אולם מי שחושבים שיומיים בשבוע יספיקו להקיף את תכולת המשרה טועים ומטעים, ואם לא כל הבעיות הארגוניות ייפתרו, אז עם כל הרצון הטוב של ריכוז המשק והנהלת מש"א, הטיפול בנושאי הבטיחות לא יתקדם, וכולנו נפסיד.

בינתיים דניס כבר מטפלת בנושאים שונים (ביניהם גם דו"ח גני המשחקים שספגנו מהמועצה), ואנו מאחלים לה שתצליח במילוי משימות התפקיד ובקורס. ●

הבהרות בנוגע לנופש

✓ כפי שפורסם בברמה האחרון, במהלך חודש מאי נצא לנופש באנטליה שבתורכיה, בשלושה מחזורים, במלון על בסיס "הכול כלול"

✓ עדיין לא סגורה העסקה מול חברת הנסיעות, כך שאיננו יודעים לפרסם מחירי עלות הנופש עבור ילדים ונוער, וכן את פרטי המלון.

- ✓ הנופש מיועד לחברים ומועמדים (לפחות חצי שנה) ובני זוגם, בהשתתפות עצמית של 200 ₪ לאיש.
- ✓ בני זוג שאינם תושבים דרך קבע בקיבוץ – ישלמו מחיר מלא.
- ✓ נא לבדוק דרכונים, לוודא שהם עדיין בתוקף (לפחות חצי שנה), אם לא - לחדש אותם בהקדם!
- ✓ בקשה אחרונה - הדס ויפעת אחראיות על הנופש של פלרם בלבד, נא לא להפנות אליהם שאלות!
- ✓ שמות האחראים על הנופש מטעם הקיבוץ יפורסמו בקרוב – נא להתאזר בסבלנות..

עפרה גלעד

עֲבָרִית מְדוּבָרֶת

<p>סְחָבְק, מֵת עַל הַבּוֹסִית וְאִי וְאִי, אִיזָה פּוֹסִית! ...וְוַאֲלֵהָ!?</p> <p>אז מה קורה? מה נשמע? הכול באסה, י'א'נש'מָה. ...וְוַאֲלֵהָ.</p> <p>וְוַאֲלֵהָ! י'א' אֲלֵלֵהָ! אז, תִּיֶסְלָם ... אֵי יֶנְשׁ אֵלֵהָ !!</p>	<p>אֵהָ לֵן י'א' גִּבְאָר, בִּיף תֵּאֲלֵק? מִפֶּסוּט, כַּאֲיֵלוּ, .. עֵאֲלֵק. וְוַאֲלֵהָ.</p> <p>יש לי חברה - אֵהָ לֵה אֵהָ סִית הֵייתָה בִּחְלֵה ...וְוַאֲלֵהָ.</p> <p>לילדה יש בוכטות לילד - מלא מוחטות ...וְוַאֲלֵהָ!</p> <p>אֵשׁ תִּי כִזָּאת .. אֵסְלִית וְאֵנִי מִמֶּשׁ 'נִמְאָס לִי ...וְוַאֲלֵהָ.</p>
---	--

בְּחוֹמֵר וּבְלִבְנֵי וּבְכָל
עבודה...

אם יש מישהו מבין החברים שמעוניין להשתתף בחוג לאמנות שימושית (שילוב אמנויות) מתבקש/ת לפנות לאילנה לוי, (טלפון פנימי 9689) יש כוונה לחפש מורה ולפתוח קבוצה שתיפגש פעם בשבוע לעסוק באומנות. ●

וכל המרבה לספר...

התבקשנו על ידי החברה עדיה קלין מקיבוץ עין המפרץ, לפרסם בעלונו אודות עיסוקה - עזרה בכתיבת סיפור אישי, משפחתי, או ספר זיכרון. מי שמעוניין לשמר את זיכרונותיו יכול לפנות אליה בטלפון 052-3967079 או בדוא"ל adaya.klin@gmail.com ●

משארותם צרורות בשמלתם...

חבר שמוצא בתאו בגדים שאינם שייכים לו (לפעמים אפילו מסומנים בטעות במספרו), מתבקש לעשות מאמץ קטן ולהחזירם לידי העובדות. הבגדים האלה שייכים לחבר אחר שדואג להם ומחפש אותם. ●

שומרים הפקד לעירך...

מסיבות טכניות לא נקיים השנה הרמת כוסית לכבוד החג. השי לחג יחולק לתאים האישיים במחסן הבגדים לקראת החג. חג שמח לכולכם, אוהבים אותכם, צוות ועדת צעירים. ●

ותכבד העבודה על האנשים ויעשו בה...

סופי השבוע הקרובים במהלך החודש הזה, ובחודש הבא, עמוסים באירועים: פסח, עומר, יום העצמאות והנופש בחו"ל. כל מי שחובתו לעשות תורנות, משובץ באופן אוטומטי לפי הסדר. נשתדל לסדר כך, שמי שעשה תורנות בליל הסדר, לא יעשה זאת שוב בערב יום העצמאות וכו. אנו מבקשים לחזור ולהזכיר: מי שמקבל/ת תורנות ולא יכול/ה למלא אותה, מכל סיבה שהיא - מתבקש/ת להתחלף בכוחות עצמו/ה, וליידע את אתי גפן מי עושה במקומו/ה את התורנות. תודה על שיתוף הפעולה ושנתראה רק בשמחות. ●

למה תעשה כה לעבדיך

לרגל הקיצוצים במיכסות המים שלנו, לא נכבס במהלך הקיץ הבא עלינו לטובה שטיחים גדולים, למעט שטיחוני מקלחת (בגודל מגבת או "בית אביב"). על מנת למנוע אי נעימויות, אנא אל תעמיסו את תאי הכביסה בשטיחים האלה. חג שמח ונקי.

כותונת פסים לבש...

● הכביסה לחיילים תהייה ביום שבת 19.4.08. חג שמח!

כי לו נאה, כי לו יאה...

ברצוני להודות לכל מי שתרם, עזר, תמך ו... תודה מיוחדת לצוות החלוצי, המקים והמפרק: ששה דון (ג'וניור), חסיק ברבר, דורון קפולניק, שגיא סוסן, שלומי עזרון, אלברטו בן-בונאן.

כמו כן למדריכים: אלישע, אמנון, אלה והגר. בקיצור היה כף, נתראה בטיול הבא!!!!

● **אופיר מרציאנו.**

בשוב ה' את שיבת ציון...

מעייין ואופיר שוהם שבו הביתה עם בנם רום.
ברוכים הבאים!

מזל טוב

לרותי שוחטוביץ' לנישואי הנכד צפריה.

בפרוס חג הפסח,

אנו מאחלים לכל בנינו ובנותינו

חג-שמח!

ופונים אליכם באופן אישי, אנא
שימרו על עצמכם, וחיזרו הביתה
בשלום! נוסיף בזאת ברכה מיוחדת
לחייילים שלא יסבו עימנו לשולחן
הסדר הקיבוצי, חיזקו ואימצו.
ועדת צעירים.

עומר זה הניפו

לקראת מוצאי החג הראשון,
ביום ראשון, ט"ו בניסן תשס"ח 20.4.08,
60 שנה למדינת ישראל,
נצא לקצור את העומר
על גבעת הקרב מזרחית למצבה.

התכנסות הפעילים בשטח בשעה 18:00.
תחילת הטקס בשדה העומר בשעה 18:15 בדיוק.

צפור פז לחשה:
השנה הצלחנו (בלי התחננויות), למלא את כל השמלות
ברקדניות,
המזמרים ברמה ישוררו (בלי טעויות), המנגנים ילוו
וכמוהן הנגניות,
הקוצרים יעלו את החרמש בקמה והמאלמות יונפו אל
על (בלי בעיות),
"צעירי" הן ירונו "יידרכו עוז" וגם אחד על השני,
(בלי השתמטויות...)
והרוכבים ידליקו את האש וידהרו בשדות ממש כמו
בתחרויות.
בקיצור, יהיה שמייח ויפה מתמיד.
כדאי לבוא!
ויש למה לחכות!!!

עומר שנת תבואה חדשה!

דִּי דִּי יִינוּ

פְּנֵה הַגָּשָׁם חָלַף הֶלֶךְ לוֹ, טַפְטַף טִיפוֹנֹת וּפְרָשׁ כְּנַפְיָם,
 לְכָבוֹד הַקָּיִץ שְׁהִיָּע, נִבְרַךְ עַל הַ"יֵּשׁ", וְגַם עַל
 הַ"אֵי",
 עַל יוֹם הַחַוֹל וְיוֹם הַחֶדְג וּבְכָל־ל - לְהֵלֵן טִיפוֹם
 בֵּינָיִם:
 כְּמָה מַעֲלֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עֲלֵינוּ:

- אֱלוֹ בְרַךְ אֶת שְׁדוֹת יֵנוּ בְרוּב דָּגוּן וְתִירוֹשׁ וּמַי מִזֹּנוֹת,
- וְלֹא מִלֹּא יִקְבֵינוּ יִחָצֵת בְּתֵינוּ הַהוֹמִים בְּבָנִים וּבָנוֹת - דִּיֵינוּ.
- אֱלוֹ מִלֹּא יִקְבֵינוּ יִחָצֵת בְּתֵינוּ הַהוֹמִים בְּבָנִים וּבָנוֹת,
- וְלֹא הִנִּיחַ לְנֹלֶק רֵאת הַחֶדְג מִוִּפְחוֹתֵי גְדוֹלִים וְיוֹם קִטְנוֹת - דִּיֵינוּ.
- אֱלוֹ הִנִּיחַ לְנֹלֶק רֵאת חֶדְג מִוִּפְחוֹתֵי גְדוֹלִים וְיוֹם קִטְנוֹת,
- וְלֹא יִבְיָאנוּ אֶל עֵמֶק הַשְׁוֹה, שֶׁנֹּכַח סוּף סוּף לְבָנוֹת - דִּיֵינוּ.
- אֲלֹהֵי יָאנוּ אֶל עֵמֶק הַשְׁוֹה נֹכַח סוּף סוּף לְבָנוֹת,
- וְלֹא הוֹתִיר אֶת הַ"קוֹפָה" תְּפָה מִהֶפְסְדִים וְגַרְעוֹנוֹת - דִּיֵינוּ.
- אֲלֹהֵי יִיר אֶת הַ"קוֹפָה" מִהֶפְסְדִים וְגַרְעוֹנוֹת,
- וְלֹא רוֹמֵם אֶת פְּלָרֵם עַל אֶף מִחִירֵי הַדוֹלָר הַנְמוֹגִים - דִּיֵינוּ.
- אֱלוֹ לֹא רוֹמֵם אֶת פְּלָרֵם עַל אֶף מִחִירֵי הַדוֹלָר הַנְמוֹגִים,
- וְלֹא שְׁלַח לְנוּמָה שִׁמְךָ הַמְקוֹמִימִי זְכִירְטָר יִשׁוּפֵעַ הַגִּיגִים - דִּיֵינוּ.
- אֲלֹלֵא שְׁלַח לְנוּמָה שִׁמְךָ הַמְקוֹמִימִי זְכִירְטָר יִשׁוּפֵעַ הַגִּיגִים,
- וְלֹא זִמְן לְנוּנוֹפֵשׁ בְּתוֹרְכֵי הַיָּם וְשֶׁמִּים (שֶׁאֵר עֲנוּגִים) - דִּיֵינוּ.
- אֲלֹלֵא זִמְן לְנוּנוֹפֵשׁ בְּתוֹרְכֵי הַיָּם וְשֶׁמִּים (שֶׁאֵר עֲנוּגִים),
- וְלֹא הִגְדִיל אֶת פְּנִסִית הַיַּעַד בְּכַמָּה וְכַמָּה אַחֲוִיזִים - דִּיֵינוּ.
- אֲלֹלֵא הִגְדִיל אֶת פְּנִסִית הַיַּעַד בְּכַמָּה וְכַמָּה אַחֲוִיזִים,
- וְלֹא בָנָה לְנוּמָם "דִּים בְּעַד נֶגֶד פְּצָצוֹת וּפְגָזִים - דִּיֵינוּ.

אֵלֹהִים לֹא בָּקָשׁ לָנוּ מִמְּלִיכִים בְּעַד נֶגֶד פְּצָצוֹת וּפְגִזִּים,
 וְלֹא הִקְצִיב גַּם לֵשׁ יִכּוֹן וְתִיקִים מֵאוֹת אֲלֵפֵי זוּזִים - דְּיִינוּ
 אֵלֹהִים הִקְצִיב גַּם לֵשׁ יִכּוֹן וְתִיקִים מֵאוֹת אֲלֵפֵי זוּזִים,
 וְלֹא הִשְׁבִּיעַנוּ בְּ"מֶרְכּוֹל" מִצָּרִים בְּלִי מִחִיר (לְמַנְיעַת בְּזוּזִים) - דְּיִינוּ
 אֵלֹהִים לֹא שָׁבַע בְּיַעֲנוּ בְּ"מֶרְכּוֹל" מִצָּרִים בְּלִי מִחִיר (לְמַנְיעַת בְּזוּזִים),
 וְלֹא הִפְקִיד עַל חוֹמוֹתָנוּ שׁוֹמְרֵי, שֶׁ"עוֹשִׂים לָנוּ בְּרָזִים" - דְּיִינוּ.
 אֵלֹהִים לֹא הִפְקִיד עַל חוֹמוֹתָנוּ שׁוֹמְרֵי, שֶׁעוֹשִׂים לָנוּ בְּרָזִים.
 וְלֹא עָשָׂה לָנוּ "פֶתַח חַיִּשׁ עָרִים וְיָבוֹא..." לְגַנְבִּים וּבּוֹזְזִים - דְּיִינוּ.
 אֵלֹהִים לֹא עָשָׂה לְנוֹפְתֵי חַיִּשׁ עָרִים וְיָבוֹא..." לְגַנְבִּים וּבּוֹזְזִים,
 וְלֹא הִרְבִּיעַנוּ בְּנְאוֹת לֵשׁ אֲפָרָחִים בְּשֶׁלֶבַע עֵים - דְּיִינוּ.
 אֵלֹהִים הִרְבִּיעַנוּ בְּנְאוֹת לֵשׁ אֲפָרָחִים בְּשֶׁלֶבַע עֵים,
 וְלֹא שָׁם עַלֵּינוּ עוֹרֵךְ עֲשׂוֹחֹשׁ בִּשְׁהוּא לְפַחוֹת אֱלֹהִים - דְּיִינוּ.
 אֵלֹהִים לֹא שָׁם עַלֵּינוּ עוֹרֵךְ עֲשׂוֹחֹשׁ בִּשְׁהוּא לְפַחוֹת אֱלֹהִים,
 וְאַהֲכִילָנוּ אֶת הַדְּגָה, נְהִסְטִי קִנְיָה קְנִידָא, וְהָשׂוֹאִים - דְּיִינוּ
 אֵלֹהִים לֹא אֲכִילָנוּ אֶת הַדְּגָה, נְהִסְטִי קִנְיָה קְנִידָא, וְהָשׂוֹאִים,
 וְלֹא הִחְיֵנוּ וְקִיְמָנוּ בְּרִנְתָהּ, שֶׁשׁ נִים וְעוֹד שֶׁ בְּעֵים - דְּיִינוּ.

עַל אַחַת כְּפֶמֶה וְכַמֶּה, שֶׁנִּתֵּן לָנוּ יְבוּלִים נְאִים, וְיִפְחוֹתֵים 'רְגוּעִים' וְטִיפֵים
 טִיפְדִּמְשֵׁי קַעִים. וְהַשֵּׁבִיעַנוּ מִטוֹבוֹ, מִן הַדְּגָה, וְהַסְטִי, וְהַקְנִידָא,
 וְהַקְיָשׁוֹאִים, וְהַפְרָחִים, וְהַדְּשֵׁאִים, וְהַרְבֵּה חַיִּוִּכִּים, וְשֶׁבַת אַחִים..."
 וְעַטְט תַּחֲלוֹתֵים, וְכַמֶּה שֶׁפַּחוֹת יְמִי מִלְּאוֹתֵים, וְשֶׁיְפֻנְיָם עִם תְּנָאִים, וְקִרְן
 לֵשׁ מִיֵּרַת הַמְּמוֹצֵא אֲצֵאִים בְּהַמּוֹתָגִים וְזִמְנִים לֵשׁ שׁוֹן...
 תְּיָבִים אָנוּ לְהוֹדוֹת, לְהַלְלֵשׁ בְּחַלְפָא, לְרוֹמֵם, לְהַדְרֵם, וְלֵקֵלֵם,
 לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֹהִים... •

ברמה
עריכה – ירמיהו בן צבי.
הקלדה ושיכפול – שרה'לה זית

פסח כשר וחג שמח !!!

barama2@ry.org.il

הכתובת של העלון באתר האינטרנט של רמת יוחנן

www.ramat-yohanan.com/barama

איורים מתוך הספר "ארץ הקיבוצים" - שמוליק כץ

חוברת איורי עלונים - מושיק לין, ושונים.